

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 decembrie 2008 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Procedură penală împotriva lui Artur Leymann și a lui Aleksei Pustovarov

(Cauza C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 27 — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Principiul specialității — Procedura consimțământului)

(2009/C 44/38)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein oikeus — Interpretarea articolului 27 alineatele (2)-(4) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3) — Modificarea descrierii faptelor pe care se întemeiază inculparea în raport cu aceea pe care se întemeiază mandatul de arestare — Noțiunea „infracțiune [...] alta decât cea care a motivat predarea” — Necesitatea sau lipsa necesității de a declanșa procedura de consimțământ

Dispozitivul

1) Pentru a determina dacă infracțiunea în cauză este o „infracțiune [...] alta” decât cea care a motivat predarea, în sensul articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, care necesită aplicarea procedurii consimțământului prevăzute la articolul 27 alineatul (3) litera (g) și alineatul (4) din această decizie-cadru, este necesar să se verifice dacă elementele constitutive ale infracțiunii, potrivit descrierii legale a acesteia în statul membru emitent, sunt cele pentru care persoana a fost predată și dacă există o corespondență suficientă între datele care figurează în mandatul de arestare și cele menționate în actul de procedură ulterior. Sunt admise schimbări în circumstanțele referitoare la timp și la loc, în măsura în care acestea decurg din elementele culese pe parcursul procedurii derulate în statul membru emitent cu privire la comportamentele descrise în mandatul de arestare, nu modifică natura infracțiunii și nu conduc

la motive de neexecutare în temeiul articolelor 3 și 4 din decizia-cadru menționată.

- 2) În împrejurări precum cele din acțiunea principală, o schimbare în descrierea infracțiunii, având ca obiect categoria de stupefiante în cauză, nu este, în sine, de natură să caracterizeze o „infracțiune [...] alta” decât cea care a motivat predarea, în sensul articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584.
- 3) Excepția prevăzută la articolul 27 alineatul (3) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretată în sensul că, în cazul unei „infracțiun[i] [...] alta” decât cea care a motivat predarea, consimțământul trebuie solicitat, conform articolului 27 alineatul (4) din această decizie-cadru, și obținut dacă este necesară executarea unei pedepse sau a unei măsuri privative de libertate. Persoana predată poate fi urmărită penal și condamnată pentru o astfel de infracțiune înainte ca acest consimțământ să fie obținut, în măsura în care nu se aplică nicio măsură restrictivă de libertate pe parcursul urmăririi penale sau al judecării infracțiunii respective. Cu toate acestea, excepția prevăzută la articolul 27 alineatul (3) litera (c) nu se opune posibilității ca persoana predată să fie supusă unei măsuri restrictive de libertate înainte de obținerea consimțământului, în condițiile în care această restrângere este legal justificată de alte capete de acuzare menționate în mandatul european de arestare.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 19 decembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Deniz Sahin/ Bundesminister für Inneres

(Cauza C-551/07) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Directiva 2004/38/CE — Articolele 18 CE și 39 CE — Dreptul la respectarea vieții de familie — Drept de ședere al unui resortisant al unei țări terțe intrat pe teritoriul unui stat membru în calitate de solicitant de azil care, ulterior, s-a căsătorit cu un alt resortisant al unui alt stat membru)

(2009/C 44/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof